

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Først til hr. Jan Petersen: Det ligger jo i det, jeg siger, at den mulighed kan komme på tale, at vi vil lovgive på det her felt, hvis ikke der kommer et udspil fra det arbejde, der nu sættes i gang, som på en fornuftig måde løser det. Vi har jo tidligere også fra Venstres og De Konservatives side været med til at fremsætte beslutningsforslag, der minder meget om det her, og derfor ligger der i det, at det vil vi i givet fald være.

Til hr. Ole M. Nielsen: I beslutningsforslaget her ligger jo netop, at der godt kan være tale om en konfliktret alligevel, hvis stærke grunde taler for det. Sådanne stærke grunde kunne være, at det er en meget ringe overenskomst i forhold til markedet. Men jeg er da enig i, at det nok sjældent vil forekomme, for hvem ville dog indgå en overenskomst på meget ringe vilkår? Derfor ville det formentlig meget sjældent komme på tale. Men hvis det var sådan, synes vi måske nok, det ville være rimeligt, at det indgik som en meget stærk grund sammen med det forhold, at man kunne forestille sig, at der på virksomheden måske stort set ikke længere – i forhold til dengang, overenskomsten blev indgået – er medarbejdere, som er medlemmer af den faglige organisation, som har indgået overenskomsten. Det mener jeg også kunne indgå som en del af sådan en vurdering.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Hvis hr. Ole Vagn Christensen havde været til stede, ville han have taget fat i talerstolen, som jeg gør nu her, gået tæt på mikrofonerne, og så ville han have sagt til regeringspartierne: I leger med ilden!

Et eller andet sted har han jo lidt ret, for selv om det her måske umiddelbart synes som et lille forslag, et lille hjørne, rokker det ved noget meget grundlæggende. Det rokker ved hele det fundament, som det danske arbejdsmarked er bygget op på, og som er blevet til i et meget, meget tæt samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter. Jeg kan næsten ikke sige det bedre end hr. Lars Barfoed: Den måde, som arbejdsmarkedet reguleres på i dag, foregår dels ved forhandlingerne i forbindelse med overenskomstfornyelserne, dels ved, at der, hvis der sker brud på overenskomsterne, er et fagretsligt system, som træder i kraft.

Iværksættes der konflikt, løses det via arbejdsmarkedssystemet, og Arbejdsretten kan jo, som hr. Lars Barfoed ganske korrekt gav udtryk for, vurdere, om der er en rimelig praksis, om der er et rimeligt grundlag for at iværksætte en konflikt. Det var det, hr. Lars Barfoed sagde. Sådan må det selvfølgelig også være efterfølgende, hvis man går ind og kigger på loven. Sådan er det allerede i dag. Der kan ikke iværksættes konflikt, medmindre der er væsentlige grunde, der taler herfor. Sådan er det.

Derfor vil jeg også godt give en tak til ministeren, som i sin besvarelse sagde, at ministeren ønskede at lade arbejdsmarkedets parter se på det. Det synes jeg er den rigtige måde, for det er klart, at der er hjørner i hele fundamentet omkring arbejdsmarkedssystemet, som trænger til at blive kigget efter i sømmene, skal parterne naturligtvis gøre det. Det er jo det, ministeren siger, og det synes jeg også man skulle lytte lidt til.

Måske skulle ministeren indtage den samme holdning, når vi snakker deltidslov, for det er jo nøjagtig det samme: Hvis man går ind og piller ved et hjørne, ja, så tilter hele systemet.

Det, der er tale om her, er jo reelt, at man giver en mulighed for at undergrave den måde, samfundet er skruet sammen på. Jeg vil godt også til hr. Ole M. Nielsen give et enkelt eksempel på det, for hr. Ole M. Nielsen kan ikke forstå, hvorfor man ikke bare skal acceptere, hvis der bliver lavet en aftale.

Hvis man nu forestiller sig en by – det kunne være Horsens – hvor f.eks. lønmodtagernes organisation inden for hotel- og restaurationsområdet og arbejdsgiverne, Horesta, har indgået overenskomst med byens mange restauranter og fundet frem til, hvad der nu er ret og rimeligt med hensyn til lønvilkår, ansættelsesforhold osv., det forhandler man sig frem til og finder et fornuftigt leje. Hvis man så forestiller sig, at der er en enkelt restauratør, som af forskellige årsager kan få folk ansat på nogle helt andre og væsentlig dårligere vilkår, er det så ikke en unfair konkurrence over for de restauratører, som har indgået aftaler med lønmodtagerorganisationerne? Så undergraver man jo det private erhvervslivs muligheder for at kunne eksistere under ordnede forhold. Det er det, man undergraver med det forslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat her.

Kl. 11.25

Lønmodtagerne skal såmænd nok klare sig, men man undergraver faktisk det private erhvervslivs muligheder for at have rolige og sta-